

дище, крепостите край Моллова курия и в местността Карандила.

През последния период на Второто българско царство, някои от тях, като голямата крепост Хисарлъка и Маринено градище, вече не са били използвани (животът в тях е бил прекъснат в началото на 13-ти век)⁴.

Други от изброените крепости: тази при Моллова курия, на вр. Песченик, укреплението на Гарванова скала, предвид тяхното месторазположението и сравнително малките им размери, са изпълнявали стражеви функции, свеждащи се основно до отбрана на пътищата, преминаващи в близост или са давали временно убежище на околното население при опасност.

Стратегически важни за отбраната на късносредновековния Сливен и пътищата в района, водещи към столицата Търново през този период, следва да се приемат големите крепости Маричино градище и Върло градище.

Построени на непристъпни, изгодни за отбрана места, скрити в южните склонове на Балкана, в близост до равнината, към която водят удобни пътища, осигуряващи възможност за скрита дислокация на войските, тези крепости са играли важна роля в стратегията на Второто българско царство.

Съществуват сведения за дислокация на българските войски на Йоан Александър последователно през 1334 и 1341 год. в близост до Стилвнос (гръцкото наименование на Сливен)⁵.

Приема се, че през 1388 г. Сливен е бил завладян от турците [1, с. 231].

Позовавайки се на турския пътешественик Евлия Челеби, Симеон Табаков утвърждава, че крепостите на Сливен са оказали съпротива:

„...градът не се е предал доброволно чрез капитулиране, но след съединени сили на местните гарнизони и неравна борба, тук всичко се е превърнало в прах и пепел. Инак, мъчно би могло да се обясни изравняването със земята на всички крепости и манастири. “

Осветяването на събитията през този драматичен период от историята на късно средновековния Сливен предполага търсене на информация за изясняване значението на големите крепости: Маричино градище и Върло градище в отбраната на района. Особен интерес, поради своето разположение, непосредствено над основното поселение на средновековния Сливен, намиращо се според Шкорпил [2, с.9] около Айвалъдере, (което все още не е доказано със сигурност), представлява крепостта Маричино градище.

Сведенията за тази крепост са твърде оскъдни. Първи за нея споменава Г. С.